

στενόν ένδυμα ἐξ ἐγγχωρίου ὑφαντοῦ ἐρυθροῦ ὑφάσματος, ἄνευ χειρίδων, ἀνοικτὸν εἰς τὸ στέρνον καὶ συγκρατούμενον διὰ πορπῶν Σύμ.: 'Εσκέφτην ἡ κοπέλ-λα, λέ' αἶς πῆξιόσω ἕνα γεῖν νὰ τὸ βαστῶ 'ς τήγ γουν-νέλ-λαμ μου 'ς τὸ γόρφομ μου». Σηκών-νει τήγ γουν-νέλ-λαδ δης καὶ καρφών-νει τη γαὶ μιὰ γαὶ δγνὸ ἐπῆεν εἰς τὸ σπῖτι δης. 9) Τὸ ἀπὸ τῆς ὁσφύος καὶ κάτω φόρεμα τῶν γυναικῶν, ἡ φοῦστα Κορσ. 10) Μεταφ., ὁ εὐτελής, ἄσημος ἄνθρωπος Σάμ.: Εἶνι καὶ αὐτὸς μιὰ γ'νέλα!

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπὶ. ὑπὸ τοῦ τύπ. Γουνέλας Πελοπν. (Γύθ.) Στερελλ. (Ραφῆν.) Γουνελάς Ἀθῆν. Πειρ. κ.ά.

γουνελάτικος ἐπίθ. ἀμάρτ. Θηλ. γουν-νελ-λάτικη Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνέλα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ῖ α ῖ ω.

Ἡ ἔχων γοῦνέλα ν, κυρίως ἐπὶ ένδυμασίας γυναικῶν, τῆς ὁποίας ἀπαραίτητον ἐξάρτημα εἶναι ἡ γουνέλα (βλ. γοῦνέλα 8) : Γουν-νελ-λάτικη φορεσά.

γουνελάτος ἐπίθ. ἀμάρτ. Θηλ. γουν-νελ-λάτη Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνέλα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ῖ α ῖ ω.

Ἡ φορῶν γοῦνέλα ν: Τί προεπὸν βοῦ τὸν ἔχαν ν-οὶ γουν-νελ-λάτες (προεπὸν=ὠραιότης).

γουνέλι τό, ἀμάρτ. γ'νέλ' Μακεδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνέλα καὶ τῆς ὑποκοριστ. καταλ. -έ λ ι.

Στενόν, ἐφαρμόζον περὶ τὴν ὁσφύν ἐπανωφόριον ἄνευ χειρίδων, κλεῖον διὰ πορπῶν ὀπισθεν κατὰ τὴν ράχιν τοῦ σώματος.

γουνένιος ἐπίθ. Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνέλα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έ ν ι ο ς.

Ἡ ἐκ γούνας κατεσκευασμένος : Γουνένιος γιμακᾶς. Γουνένιο παλτό. Συνών. γοῦνένιος, γοῦνέιος.

γουνέρι τό, ἀμάρτ. γουνέρ' Προπ. (Ἀρτάκ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνέλα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έ ρ ι.

Βραχὺ ἐπανωφόριον, ἐπενδεδυμένον ἐσωτερικῶς μὲ γούνα ν. Συνών. γοῦνέρισα 1.

γουνερό τό, Κεφαλλ. — Α. Λασκαράτ., "Ηθ, 110 — Λεξ. Βλαστ. 350.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γοῦνερό ς, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνέλα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ε ρ ό ς.

1) Γοῦνέλα 1, τὸ ὅπ. βλ., Α. Λασκαράτ., ἐνθ' ἄν.: Φοδράδες μὲ γουνερό μέσαθε. 2) Βραχὺς ἐπενδύτης, ἔχων ἐσωτερικῶς ἐπένδυσιν ἢ περίρραμμα ἀπὸ γούνα ν Κεφαλλ. — Α. Λασκαράτ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Βλαστ. 350 : Μιὰ κυρία μὲ τὸ γουνερό της Κεφαλλ. Ὁ παππᾶς μὲ τὸ γουνερό του (βραχὺ ράσον μὲ ἐπένδυσιν ἢ ἐπίρραμμα ἐκ γούνας) αὐτόθ. Ἄς εἶναι, εἶπε ὁ παππᾶς, κάνω πιὸ κοντὸ τὸ γουνερό μου (ἐκ παραμυθ.) αὐτόθ.

γουνί τό, Αἰγιν. Βιθυν.(Κατιρ.) Καππ.(Ἀνακ. Συνασσ.) Πελοπν. (Βούρβουρ.) γουν-νι Σύμ. γ'νι Λέσβ. βουν-νι Ρόδ. Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνέλα ὡς ὑποκορ. Παρὰ Δουκ. ὁ τύπ. γοῦνέιος.

1) Βραχεῖα γούνα Αἰγιν. Βιθυν.(Κατιρ.) Λέσβ. Πελοπν. (Βούρβουρ.) Ρόδ. Σύμ. : Καθαρογλώσσ. Ἡ μάννα μου ἢ ἀσπρογοῖνα, ἢ μάννα μου ἢ μαυρογοῖνα, ἄσπρο μαῦρο τὸ

γουνί της Κατιρ. Τὸ καθαρογλώσσ. εἰς παραλλαγ. καὶ ἀλλαχοῦ || * Ἀσμ.

Ἐν εἴετε τήλ λυερόν, τὴν ἐφταπλουμισμένη; ἔχουν τὴν οἱ ἄρκοντες βουν-νιγ καὶ ὁ βασιλιάς ἀγκόρφι καὶ ἔχουν τὴν καὶ οἱ γειτόνισσες σεβασταργκιὰν ἐμπρός τως (ἔν εἴετε=δὲν εἶδατε) Ρόδ. 2) Γοῦνέλα 3 Καππ. (Ἀνακ. Συνασσ.) : Ἀσ' σὴ βόλ' φέριδκαν τὰ ναικε τουνε ἀπ' ἕνα γουνί (ἀπὸ τὴν Πόλιν ἔφερον εἰς τὰς γυναικας τῶν ἀπὸ μίαν γούνα ν) Ἀνακ.

γουνιάζω Μακεδ. (Κοζ.) γουνιάζου Μακεδ.(Βλάστ.) γ'νιάζου πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνέλα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ῖ α ῖ ω.

1) Ἐπενδύω ὑφασμα ἢ ένδυμα διὰ γούνας ἢ ἐπιρράπτω εἰς αὐτὸ γούνα ν Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ. (Βλάστ. Κοζ.): Ἐπῆραν ἕνα τζεμπέν ρούχινον ἀνδρικόειον μὲ τεφέν εἰς τὲς ποδιές γουνιασμένον (τζεμπέν=σάκκον ἀνδρικόν, τεφέν=εἶδος γούνας ἐξ ἐγγράφου τοῦ 1830) Κοζ. || * Ἀσμ.

Σώπα, σώπα, σκλαβούλα μου, καὶ μὴ τὸ μαρτυρήσης, θὲ νὰ σοῦ φκεάσω φορεσιὰ τζοβέδες γουνιασμένους (τζοβέδες = τσεβρέδες, κεντητὰ καλύμματα τῆς κεφαλῆς) Ἀδριανούπ. 2) Ράπτω γούνα ν Μακεδ. (Ἐδεσσ. Νάουσ.) 3) Ἐπιδιορθώνω γούνα ν Μακεδ. : Παῖρι τ' γούνα μ' νὰ τ' γ'νιάς'ς.

γούνιασμα τό, Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γοῦνέλα ζω.

Ἡ ἐπένδυσιν ὑφάσματος ἢ ένδύματος διὰ γούνας.

γούνινος ἐπίθ. κοιν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνέλα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ν ο ς.

Γοῦνένιος, τὸ ὅπ. βλ., κοιν. : Ἀγόρασε — φοροῦσε ἕνα γούνινο παλτό. Γούνινος γιμακᾶς.

γουνίτσα ἡ, ἐνιαχ. γουν-νίτσα Μεγίστ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνέλα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ί τ σ α.

Ἡ τύπ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Γοῦνέλα 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν. 2) Γοῦνέλα 2, τὸ ὅπ. βλ. ἐνιαχ.

γούνιος ἐπίθ. Χίος (Ὀλυμπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνέλα.

Γοῦνένιος, τὸ ὅπ. βλ. : * Ἀσμ.

Τῆς νύφης πρόεπον τὰ χρουσᾶ καὶ τοῦ γαμβροῦ τὰ γούνια, μὰ πρέπει καὶ τῆς πεθερᾶς μιὰ σαμουρένια γούνα (σαμουρένια = ἐκ δέρματος ἰκτίδος, ἀρίστης ποιότητος).

γουνογιακᾶς ὁ, Λεξ. Πόππλετ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γοῦνέλα καὶ γι α κ ᾶ ς.

Γι α κ ᾶ ς, ἐπωμὶς ἐκ γούνας.

γουνοφορεμένος ἐπίθ. Πόντ. (Τραπ.) Θηλ. γουνοφορεμέντζα Ποντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γοῦνέλα καὶ τοῦ φορεμένος, μετοχ. τοῦ ρ. φορεῶ.

Ἡ φορῶν γούνα ν ἐνθ' ἄν. Συνών. γοῦνοφόρετος, γοῦνοφόρος.

